

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΤΥΝΙΔΟΣ

ΛΥΚΟΣΚΥΛΛΑ ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ!...

Μιά μυστηριώδης υπόθεση στην Τύνιδα. Φρικώδεις και παράξενες δαγκωματιές. Το λαθρεμπόριο τῶν ὄπλων. Ἡ τραγική περιπέτεια τοῦ Ραμντάν Μπέν Μωχάμετ. Ἡ δολοφονία τοῦ λαθρεμπόρου Σουλεϊμάν Μπέν Χατζή. κλπ. κλπ.

ΜΕΡΙΚΑ συνταρακτικά γεγονότα πού συνέβησαν ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ, στὴν Τύνιδα, δείχνουν καθαρά ὅτι ὄχι μόνον ὑπάρχουν ἐγκληματικά ζῶα, ἀλλὰ κι' ὅτι ξεπερνοῦν πολλὰ στὴν πανουργία καὶ στὴ σκληρότητα κι' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς πιὸ στυγεροὺς ἀπάχηδες καὶ δολοφόνους.

Ἄς ἀφηγηθῶμε τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά τους. Μιά ἡμέρα, ἡ ἀστυνομία τῆς Τύνιδος πρόσεξε ὅτι ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς Ἀράβων παρουσιαζόταν στὸ δημοτικὸ νοσοκομεῖο. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἰθαγενεῖς εἶχαν φρικώδεις πληγὲς στὸ λαιμὸ καὶ στὰ χέρια ἀπὸ περίεργες δαγκωματιές. Σκανδαλίσθηκε λοιπὸν ἡ ἀστυνομία κι' ἄρχισε ἀμέσως μιὰ μεγάλη ἐρευνα, σχετικῶς, μὰ δὲν κατάφερε ν' ἀνακαλύψει τιποτέ. Μερικοὶ πάλι ἰθαγενεῖς, πού ὑπεβλήθησαν σὲ διεξονυχιστικὴ ἀνάκρισι, παραδέχθηκαν πὼς τοὺς εἶχε ἴσως δαγκώσει ἕνα μεγάλο σκυλλί, δὲν μποροῦσαν ὅμως νὰ θεβαιώσουν σὲ ποιὸν ἀνήκε καὶ πού εἶχε καταφύγει, ὕστερ' ἀπὸ τὶς τρομερὲς ἐκεῖνες δαγκωματιές.

Οἱ ἰθαγενεῖς, ὅπως βλέπετε, ἔκρυσαν κάποιον μυστικόν... Δὲν ἠθελαν νὰ ἐξηγήσουν στοὺς ἀστυνομικοὺς τί εἶχαν πάθει, γιατί εἶχαν κάποιους σοβαροὺς καὶ μυστηριώδεις λόγους. Μὰ ποιούς; Τὸ αἰνίγμα αὐτὸ ἀναστάτωσε τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Τύνιδος. Ἀπεφάσισαν ἀμέσως νὰ ὀργανώσουν μιὰ εἰδικὴ ὑπηρεσία καὶ ἀνέθεσαν σὲ πολλοὺς ἀστυφύλακας τὴν ἀγρυπνη ἐπιτήρησι τῶν δρόμων καὶ τὴν σύλληψι μὲ κάθε τρόπον κάθε ὑπόπτου... σκυλλιοῦ. Ἡ παρουσία ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν στοὺς δρόμους, ἔγινε αἰτία νὰ ἐξαφανισθοῦν ὡς διὰ μαγείας οἱ τετράποδες ἐγκληματῆς. Ὑστερ' ἀπὸ λίγες ἐβδομάδες λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ πέρασε στὸ περιθώριον καὶ ξεχάστηκε γιὰ λίγον καιρὸ, ὅταν ξαφνικὰ ἕνα σωρὸ παράξενες πληροφορίες ἐφθασαν στὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνομίας.

Ἐνας ἀστυφύλακας κατέθεσεν ὅτι, περνώντας μιὰ νύχτα ἀπὸ ἕνα δρόμον τῆς συνοικίας πού ἐπιτηροῦσε, παρέστη μάρτυς μιᾶς πρωτοφανοῦς ἐπιθέσεως. Ἐκατὸ μέτρα μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸν προχωροῦσε κάποιος ἰθαγενὴς πού τὸν ἔλεγον Ραμντάν Μπέν Μωχάμετ. Ἐξαφνα, μιὰ μαύρη σκιά πού ἔμοιαζε μὲ λύκο ἢ σκυλλί, ὤρμησε ἀπὸ τὴ γωνιά τοῦ δρόμου κι' ἀναποδογύρισε καταγῆς τὸν ἰθαγενῆ, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ παλεύη μὲ βραχνὲς φωνὲς ἀγωνίας γιὰ νὰ ἐλευθερωθῆ. Ὁ ἀστυνομικὸς ἔτρεξε κοντὰ του μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι, μὰ τὸ σκυλλί — γιατί ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα λυκόσκυλλο — προφτάνει νὰ ξεφύγη καὶ νὰ χαθῆ μέσα στὸ σκοτάδι. Ὁ Ραμντάν Μπέν Μωχάμετ εἶχε φρικώδεις δαγκωματιές σὲ διάφορα μέρη τοῦ σώματός του. Τὸ πιὸ περίεργον ὅμως ἀπ' ὅλα εἶνε ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ τσέπη τῆς κελεμπίας του εἶχε ἀποσπασθῆ κι' εἶχε γίνει ἀφαντὴ μαζὺ μὲ τὸ περιεχόμενό της! Ὁ ἀστυφύλακας λοιπὸν κατὰπληκτος διεπίστωσε ὅτι ὁ κλέφτης τῆς τσέπης ἦταν τὸ σκυλλί!... Μὰ τί εἶχε κλέψει; Τὸ πορτοφόλι τοῦ ἰθαγενοῦς; Ὁχι! Ὁ Ραμντάν Μπέν Μωχάμετ, ὅταν πείσθηκε, ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὸ σκυλλί τοῦ εἶχε κλέψει τὸ πιστόλι του!...

Πρέπει τώρα ν' ἀναφέρουμε, γιὰ νὰ καταλάβῃ κανεὶς καλύτερα αὐτὰ τὰ γεγονότα, ὅτι αὐστηρὲς διατάξεις ἀπαγορεύουν ρητῶς σ' ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς βορείου Ἀφρικῆς νὰ ὀπλοφοροῦν.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ ἡ πώλησις ὄπλων. Θὰ ξέρετε ὅμως, ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς, κάνουν σὰν τρελλοὶ γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἕνα περιστροφόν. Κι' ἔτσι, ὅπως εἶνε εὐνόητο, τὸ λαθρεμπόριον τῶν ὄπλων θρίσκεται ἐκεῖ κάτω σὲ μεγάλη ἀνθισσι, παρ' ὅλες τὶς ἀγρυπνὲς ἐπιβλέψεις καὶ καταδιώξεις ἀπὸ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν. Οἱ ἰθαγενεῖς, γιὰ ν' ἀποκτήσουν ἕνα πιστόλι, μεταχειρίζονται κάθε εἶδους τεχνάσματα καὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ πουλήσουν καὶ τὴν ψυχὴ τους ἀκόμη στὸν διάβολο!...

Ἡ κατάθεσις ὡστόσο τοῦ Ραμντάν Μπέν Μωχάμετ ἀπεκάλυψε ὅτι ὑπῆρχαν στὴν Τύνιδα πολλοὶ λαθρέμποροι ὄπλων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα λοιπὸν τὸ λυκόσκυλλο πού εἶχε κλέψει τὸ πιστόλι τοῦ ἰθαγενοῦς, θὰ ἀνῆκε σ' ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μυστηριώδεις λαθρέμπορους. Ἐπρόκειτο δηλαδὴ γιὰ ἕνα ἔξυπνον καὶ γυμνασμένον σκυλλί πού ἔκλεβε τὰ πιστόλια τῶν ἰθαγενῶν καὶ τὰ πῆγαινε στὸν κύριό του. Κι' ἐκεῖνος, τὰ ξαναπουλοῦσε πανάκριβα σ' ἄλλους ἰθαγενεῖς!...

Ἡ δευτέρα πληροφορία πού ἔμαθον οἱ ἀστυνομικοὶ, ἦταν ἕνα τηλεφώνημα πού ἀνέφερε ὅτι εἶχε βρεθῆ σ' ἕναν δρόμον τὸ πτώμα ἑνὸς λαθρέμπορου, γνωστοῦ ἀπὸ καιρὸ στὴν ἀστυνομία. Ὁ λαθρέμπορος εἶχε δεχθῆ μιὰ σφαῖρα στὴν καρδιά κι' ἄλλη μιὰ στὸ κεφάλι. Προηγουμένως ὅμως εἶχε παλέψει σκληρὰ, ἀπεγνωσμένον μὲ τὸν δολοφόνον του. Ὁ δρόμος δὲ διάφορα μέρη ἦταν γεμάτος αἷματα. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀπὸ διάφορα ἴχνη πού κατῶρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν, συνέλαβαν ὡς δολοφόνον τοῦ λαθρέμπορου κάποιον Μουχτάρ Μπέν Ἀμντουλλάχ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς εἶχε πράγματι σκοτώσει τὸν λαθρέμπορον, πού τὸν ἔλεγον Σουλεϊμάν Μπέν Χατζή, «εὐρισκόμενος ἐν νομίμῳ ἀμύνῃ».

Ὁ Μουχτάρ Μπέν Ἀμντουλλάχ ἀφηγήθη ὅτι ὁ φόνος ἔγινε ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις: στεκόταν σ' ἐκεῖνο τὸ δρόμον καὶ μιλοῦσε μὲ μιὰ ὡμορφὴ γυναῖκα τοῦ ἡμικόσμου, ὅταν ξαφνικὰ εἶδε νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος του ὁ λαθρέμπορος μὲ τὸ λυκόσκυλλόν του. Ἡ γυναῖκα, μόλις εἶδε τὸ λυκόσκυλλο, τὸ ἔβαλε στὰ πόδια τρομοκρατημένη. Ὁ Μουχτάρ τότε, κατάλαβε πὼς κινδύνευε καὶ δίχως νὰ χάσῃ καιρὸ ἔβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ σημάδεψε τὸν λαθρέμπορον. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ, τὸ λυκόσκυλλο χύμπεξε ἀπάνω του καὶ τὸν σώριασε καταγῆς. Ἐπειτα, μὲ τὰ δόντια του προσπάθησε νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὸ πιστόλι πού κρατοῦσε στὸ χέρι. Ὁ Μουχτάρ, τρομοκρατημένος, πυροβόλησε δυὸ φορές τὸν Σουλεϊμάν πού ἔσκυβε ἀπὸ πάνω του κ' ὕστερα, ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του. Ὅταν συνήλθε, εἶδε πὼς τοῦ ἔλειπε τὸ πιστόλι. Δίπλα του ὅμως ἦταν τὸ αἰμόφυρτον πτώμα τοῦ λαθρέμπορου. Ὅσο γιὰ τὸ λυκόσκυλλο, εἶχε γίνει ἀφαντὸν.

Ὅπως βλέπετε, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐγκληματικῶν σκυλλιῶν ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ διαφωτίζεται. Οἱ ἀστυνομικοὶ τώρα συνελάμβαναν ὅλους τοὺς ἰθαγενεῖς πού παρουσιαζόντουσαν στὸ δημοτικὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ δέσουν τὶς πληγὰς τους καὶ τοὺς ἐξανάγκαζαν νὰ ἀποκαλύπτουν σὲ ποιὸν δρόμον ἀκριβῶς εἶχαν ὑποστῆ τὴν ἐπίθεσι τοῦ σκυλλιοῦ πού τοὺς εἶχε κατακομματιάσει. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν κατάφεραν νὰ ἐξακριβώσουν ὅτι οἱ ἐγκληματικοὶ σκυλλοὶ «ἐργαζόντουσαν» συνήθως σὲ ὀρισμένους

(Συνέχεια στὴ σελίδα 44)

Ἐνα λυκόσκυλλο κλέφτης πιστολιῶν!

ΛΥΚΟΣΚΥΛΛΑ ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ!...

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 25)

δρόμους, πράγμα που εσήμαινε ότι εκεί κοντά ήταν το σπίτι του κυρίου τους, μέσα στο οποίο έσπευδαν να κρυφτούν, μαζί με το πιστόλι που είχαν κλέψει.

Έτσι λοιπόν ανέκαλυψαν το σπίτι του λαθρεμπόρου Σουλειμάν Μπέν Χατζή κι έμαθαν από τους συνενόχους του ότι ο ίδιος είχε γυμνάσει τα λυκόσκυλλα του, ύπομονετικά, επί ξένη μήνες, να κλέβουν τα πιστόλια από τις κελεμπίες των ιθαγενών. Έπειτα, κάθε νύχτα, τα άφηνε ελεύθερα για να δράσουν και πολλές φορές τα συνώδευε και σ' άλλες συνοικίες. Τα πιστόλια δέ που μάζευε μ' αυτόν τον παράξενο τρόπο, τα πουλούσε, πολλές φορές, και στα ίδια θύματά του, που δέν τολμούσαν να τον καταγγείλουν στην αστυνομία.

Έπίσης οι αστυνομικοί επληροφορήθησαν από άλλους ιθαγενείς ότι τόσο ο Σουλειμάν, όσο και ο σκύλλος του ήταν ο φόβος και ο τρόμος της συνοικίας και ότι ο ένας ξεπερνούσε τον άλλον στην σκληρότητα.

Μά δέν είχε μόνο ο Σουλειμάν Μπέν Χατζή έναν εγκληματικό τέτοιο λυκόσκυλλο. Και πέντε άλλοι λαθρεμπόροι της Ίνιδος είχαν γυμνάσει με τον ίδιο τρόπο τα σκυλλιά τους και κατάκλεβαν τους ιθαγενείς. Αυτά τα λυκόσκυλλα είχαν πράγματι μια έξυπνάδα που προκαλούσε κατάπληξι. Οι αστυνομικοί αγωνίσθηκαν παραπολύ ώσπου να κατορθώσουν να τὰ συλλάβουν. Όλα τους είχαν συνηθίσει στο κλέψιμο των πιστολιών και ησαν έτσι πιό τρομερά και πιό μυστηριώδη από τους νυκτοκλέφτες. Το περίεργο δέ είνε ότι παρ' όλες τις προσπάθειες των αστυνομικών, τὰ σκυλλιά αυτά δέν μπορούσαν να ξεχάσουν με κανένα τρόπο τις «κακές», τις εγκληματικές αυτές συνήθειές τους κι έτσι ο διευθυντής της αστυνομίας της Ίνιδος υποχρεώθηκε να διατάξη την εκτέλεσί τους...

Όσο για τους λαθρεμπόρους που είχαν θέσει σ' εφαρμογή το σατανικό αυτό σχέδιο να κλέβουν με τὰ λυκόσκυλλα τους τὰ πιστόλια των ιθαγενών, τιμωρήθηκαν παραδειγματικά και στάλθηκαν για δέκα χρόνια στα κάτεργα του Ουάφ-Μπελέσι.

ΠΩΛ ΜΠΡΕΓΚΙΕ

Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΚΕΛΛΥ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 29)

μπορέση να κάνει το ταξίδι ως το Σουδάν και να ζήση στη χώρα που «πέθανε» ο μοναδικός της «έρως»!

Ο Τόμου δέν έδωσε σημασία στα λόγια της κι απέφυγε πειά να την συναντήση. Μ' αυτή ή απρόοπτη εμφάνισις της Κέλλυ στη ζωή του ταραξε το λογικό. Για να την ξεχάση άρχισε να πίνη περισσότερο, να παραμελή τή δουλειά του και να μὴν ενδιαφέρεται για τίποτε. Έτσι δέν άργησε να καταστραφή.

Ο Τόμου Μόραν κατάντησε έπειτα από λίγο ο πιό φτωχός χρυσοθήρας. Έφτασε δέ μέχρι του σημείου να ζητάη δανεικά από την γρηά άλεπου, τον Γκάρνερ. Μά αυτός για να του δώση ένα νόμισμα τόν έξευτέλιζε και τόν κοροΐδευε σαν σκλάβο.

Κι ο Μόραν που πάντα δέν χώνευε αυτή τή γρηά άλεπου ώρκίσθηκε να τόν «ξεκαθαρίση». Άλλωστε αυτός ήταν ο άνθρωπος που με την σατανικήν ιδέα της «δοκιμασίας» της Κέλλυ του είχε καταστρέψει τή ζωή.

Και μια μέρα σκότωσε τόν Γκάρνερ για να ήσυχάση από τους έξευτελισμούς του.

Η δίκη του Τόμου Μόραν ήταν άπλη και σύντομη. Ο σύζυγος της Κέλλυ δέν σκοτιζόταν να κάνει ανακρίσεις και ν' ανοίξη ιστορίες με τους χρυσοθήρες. Ηέρεε ότι όλοι τους ησαν κατεργάρες. Και διέταξε την «εκτέλεσι» αυτού του εγκληματία.

Ένα μόνο πράγμα δέν μπορούσε να εξηγήση: την άπελπισία της γυναίκας του. Η Κέλλυ ήταν άπαρηγόρητη για τόν θάνατο του Τόμου και πέθανε έπειτα από λίγο από μαρασμό, χωρίς όμως να προδώση το μυστικό της. Κι έτσι τελείωσε ή ιστορία αυτού του χρυσοθήρα που είχε άποκτηνωθή τόσο από την μαγία του χρυσοῦ, μά και που τιμωρήθηκε τόσο σκληρά για το άσχημο παιχνιδί που είχε παίξει στο μόνο πλάσμα που τόν άγαπούσε.

ΕΓΚΤΑΡ ΡΟΜΠΕΥ

ΤΟ «ΛΟΥΛΟΥΔΙ» ΤΟΥ «ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ ΚΛΑΜΠ»

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 28)

σας παρακαλώ να ξεχάσετε τὰ λόγια μου. Όχι, δέν ήθελα να σας προσβάλω.

Θά τὰ ξεχάσω, τ' άπάντησε με πείσμα ή Μάμπελ.

Και ξαφνικά έγειρε τ' άμορφο κεφάλι της στον ώμο του και ξε-

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 8)

τραύμα στον δεξιό κρόταφο από το όποιον και είχε προέλθει ο θάνατός. Δίπλα ακριβώς από το πτώμα άνεκαλύφθη ένα μικρό γυναικείο πιστόλι. Έκ πρώτης όψεως φαινόταν ότι επρόκειτο για μια κοινή αυτόκτονια. Άλλωστε στην τσάντα του θύματος βρέθηκε ένα σχετικό σημείωμα, στο όποιον ή «αυτόχειρ» άνέφερε ότι αυτοκτονεί για λόγους αισθηματικούς.

Η «μίσ» Ρού που άνελαβε αυτήν την ύπόθεσι δέν φάνηκε καθόλου ευχαριστημένη, ούτε από την γνωμάτευσι του ίατροδικαστοῦ, ούτε από την εξέτασι των δακτυλικών άποτυπωμάτων.

— Μια γυναίκα, όταν θέλη ν' αυτοκτονήση, ποτέ δέν καταφεύγει νύκτα, με έξωμη τουαλέττα στο Χάϋδ Πάρκ, τους έξηγησε. Άκόμη και στην τελευταία της στιγμή σκέφτεται την ώμορφία της. Πριν να πεθάνη λοιπόν θά περιποιηθή έξαιρητικά τόν έαυτό της και θά φροντίση και νεκρή να διατηρήση την γοητεία της. Καμιά δέν θά τολμούσε να κυλισθή μέσα στα χρώματα και να τὰ βάψη με το αίμα της. Είμαι βέβαιη λοιπόν ότι δέν πρόκειται περι αυτόκτονιας.

Οι συνάδελφοί της γέλασαν μ' αυτούς τους συλλογισμούς της. Όστόσο ή «μίσ» Ρού Σκότς κατάρθωσε να εξακριβώση την ταυτότητα του θύματος και να διαπιστώση δι επρόκειτο περι εγκλήματος. Αυτή ή νέα ώνομαζόταν Μάρλυ Άνιους και είχε παρασυρθή στο Χάϋδ Πάρκ από μια φίλη της την Κέλλυ Μπέριλ, ή όποια την είχε δολοφονήσει για να την εκδικηθή που της είχε πάρει τόν φιλο της. Αυτή είχε γράψει και το σημείωμα που εύρέθηκε στην τσάντα της νεκρής.

Όσο για τὰ δακτυλικά άποτυπώματα της Μάρλυ, που υπήρχαν πάνω στο πιστόλι, καθώς ώμολόγησε ή δολοφόνος της, αυτή με το μαντήλι της καθάρισε τὰ δικά της δακτυλικά άποτυπώματα και ύστερα έσφιξε το πιστόλι στο δεξι χέρι της νεκρής! Έτσι ζεμειναν πάνω σ' αυτό τὰ ίχνη του και ή αστυνομία νόμισε ότι επρόκειτο περι αυτόκτονιας!

Καθώς θλέπετε λοιπόν ή γυναίκες αστυνόμοι είνε δαίμονες, γιατί συνδυάζουν μαζί με το ταλέντο των αστυνομικών και όλην την γυναικείαν πυνηρίαν τους!

ΖΑΝ ΚΟΛΜΠ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΠΑΛΗΑΤΣΟΥ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 9)

Τίτο με θραχνη φωνή. Άίστητέ με ν' αλλάξω μια στιγμή κι έρχομαι μαζί σας όπου θέλετε...

Ο διευθυντής του τσίρκου δέν μπορούσε να πιστέψη στ' αυτιά του.

— Μά τί τρέχει; ρώτησε άνήσυχος στο γέρο παληάτσο που έστεκε δίπλα του. Αυτός ο κύριος, όπως μου είνε, ήρθε για να δει το προσωπικό μου...

—...και να πιάση τόν Τίτο. Συμπλήρωσε ο γέρος παληάτσος. Ναι, ναί... Δέν διαβάσατε τις έφημερίδες; Κάποιος έσπασε το ταμείο του σταθμου της Λουρβίλ. Μά δέν είχε τύχη. Το ταμείο ήταν άδειο!... Έ, λοιπόν, αυτός ο λωποδύτης...

—Είνε ο Τίτο! στέναξε ο διευθυντής του τσίρκου, άπαρηγόρητος που έχανε τόσο ξαφνικά τόν καλύτερο κλόουν του.

Κ' ήταν άλήθεια: ο Τίτο, είχε καταφύγει στο ίπποδρόμιο για να κρυφθή άνάμεσα στους σαλιτιμπάγκους. Μά κι' αυτή τή φορά δέν είχε τύχη. Και κλείσθηκε στη φυλακή για ξένη μήνες.

ΤΡΙΣΤΑΝ ΡΕΜΥ

σπασε σ' ένα παιδικό κλάμα. Εκλαιγε από τή χαρά της, από την δυνατή συγκίνηση που της είχε προκαλέσει αυτή ή έξιμολόγησι του Τέντυ. Εκλαιγε άκόμη από το πείσμα της γιατί δέν ήθελε να του όμολογήση ότι κι' αυτή τόν είχε αγαλήσει. Κι' όταν αυτός της πρότεινε να γίνη γυναίκα του ή Μάμπελ του δήλωσε με καμία:

— Όχι! Όχι! Χώλιες φορές όχι, γιατί με βασάνισες με την περιφρόνησί σου και την άδιαφορία σου!

Άλλ' άφησε τόν Τέντυ να της κλείση το στόμα μ' ένα παθητικό φιλά. Και τ' αυτόκινητο έξακολουούσε να τρέχη πάνω στον έρημο έξοχικό δρόμο, στον δρόμο που τούς άδηγοῦσε προς την ετυχία τους.

Μετά από λίγες μέρες, ώστόσο άηγγέλιθησαν έπασίμως οι γάμοι τους. Και το «Σπόρτινγκ Κλάμπ» έχασε την πιό άμορφη και την πιό χαριτωμένη άθλήτριά του, γιατί είχε φύγει με τόν άνδρα της για ένα μακρυνό ταξίδι μέλιτος εκεί κάτω στα μαγευτικά νησιά των Χαβάι.

ΤΖΩΝ ΚΡΑΥΣΛΕΡ